

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. 01-3028/1
12/10/2026. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Дејство уговора о доживотном издржавању у праву Републике Србије”, кандидата Миленковић Исидоре, број досјеа М006/24-О, студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 12/10/2026. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ			
ПРИМИЉЕНО:		12.10.2026	
Организација:	Број:	Подносилац:	Датум:
01	3028		

**КАТЕДРИ ЗА ГРАЂАНСКОПРАВНЕ НАУКЕ
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ**

Одлуком декана Правног факултета Универзитета у Нишу, бр. 01-2983, од 8. октобра 2026. године, образована је Комисија за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада под називом „**Дејства уговора о доживотном издржавању**“, кандидаткиње **Исидоре Миленковић**, студенткиње мастер академских студија права, бр. индекса М006/2024-О, у саставу:

1. проф. др Наташа Стојановић, председница Комисије,
2. проф. др Новак Крстић, ментор,
3. доц. др Бојана Веровић, чланица.

Након што је детаљно прегледала и проучила завршни мастер рад, Комисија за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада подноси Катедри за грађанскоправне науке Правног факултета Универзитета у Нишу:

ИЗВЕШТАЈ
о оцени мастер рада и његовој подобности за јавну одбрану

Завршни мастер рад „**Дејства уговора о доживотном издржавању у праву Републике Србије**“, кандидаткиње **Исидоре Миленковић**, написан је у потпуности у сагласју са одредбама Правилника о мастер академским студијама права Правног факултета Универзитета у Нишу („Билтен Правног факултета“, бр. 303 од 08. 09. 2022. године), а технички захтеви за израду мастер рада, садржани у Техничком упутству за израду мастер рада, су испоштовани.

Мастер рад је написан на 77 страница компјутерски обрађеног текста укупно. Откуцан је у фонту Times New Roman, величина слова 12pt, са проредом 1,5, према прописаним стандардима. Кандидаткиња је цитирање вршила у фуснотама (укупно 204). Литерарну подлогу за израду мастер рада чини 37 монографских публикација и чланака претежно домаћих аутора, с обзиром на то да је тема истраживана у домаћој науци и судској пракси, 8 правних прописа, а обрађене су и 42 судске одлуке.

Структуру мастер рада, поред *Увода* и *Закључних разматрања*, чини још седам глава које носе наслове: I. *Уговор о доживотном издржавању као правни институт*, II. *Дејства уговора о доживотном издржавању између уговорних страна*, III. *Дејства уговора о доживотном издржавању према наследницима примаоца издржавања*, IV.

Дејства уговора о доживотном издржавању према повериоцима примаоца издржавања, V. Дејства уговора о доживотном издржавању према бенефицијару, VI. Дејства уговора о доживотном издржавању према каснијим стицаоцима права својине на непокретности која је предмет уговорног располагања и VII. Резултати истраживања судске праксе на подручју Апелационог суда у Нишу.

У Уводу (стр. 1–3), кандидаткиња најпре упознаје читаоце са основном сврхом закључења и значајем уговора о доживотном издржавању. Овај правни посао производи различита правна дејства, не само између уговарача, већ и према наследницима примаоца издржавања, а у случају смрти даваоца издржавања и према његовим наследницима, затим према повериоцима примаоца издржавања, те према трећем лицу у чију корист је уговорено издржавање. Посебне правне последице наступају у случају вишеструког располагања истом непокретношћу на основу уговора о доживотном издржавању и других правних послова. У уводном делу кандидаткиња указује и на предмет и циљ рада, значај теме која је предмет истраживања, и сумарно представља структуру рада.

Прва глава рада, која је насловљена *Уговор о доживотном издржавању као правни институт* (стр. 4–9), састоји се из два поглавља. Кандидаткиња је најпре дала појмовно одређење уговора о доживотном издржавању, указујући да разлике у дефинисању института у ранијим и данас важећем Закону о наслеђивању. Потом је анализирала његову правну природу и указала на основне карактеристике уговора о доживотном издржавању, нарочито апострофирајући оне које су најважније за тему мастер рада, попут алеаторности и чињенице да се ради о правном послу *intuitu personae* са трајним извршењем чинидаба. Посебна пажња посвећена је субјектима уговорног односа.

Друга глава, која носи наслов *Дејства уговора о доживотном издржавању између уговорних страна* (стр. 9–28), најобимнија је по свом садржају и чини је седам поглавља. У њој се сагледава какве правне последице производи уговор међу уговарачима. Ауторка најпре анализира тренутак стицања права својине на добрима која су предмет уговора у зависности од тога да ли је закључен именовани или тзв. неправи уговор о доживотном издржавању, као и какав је карактер уписа права својине на непокретности у јавним књигама. Потом се указује на значај трајног карактера уговорног односа и извршења уговорних обавеза. Централна питања ове главе јесу наступање промењених околности и њихов утицај на уговор, те заштита интереса примаоца и даваоца издржавања. Кандидаткиња разматра механизме заштите правног положаја уговарача у зависности од тога да ли је уговорен пренос својине за живота или у тренутку смрти примаоца издржавања и дискутује о њиховој делотворности. Потом се у примереном обиму анализирају правне последице раскида и неважности уговора о доживотном издржавању, а посебна пажња у последњем поглављу друге главе посвећена је веома спорном питању последица претходне смрти даваоца издржавања и могућности заштите интереса примаоца издржавања од нежељеног продужења уговора са овлашћеним наследницима даваоца издржавања. Доктринарне опсервације подупрте су и ставовима из јудикатуре.

Трећа глава *Дејства уговора о доживотном издржавању према наследницима примаоца издржавања* (стр. 28–35) подељена је у три целине. Кандидаткиња констатује да последице уговора о доживотном издржавању нарочито долазе до изражаја у наследноправној сфери, јер имовина обухваћена уговором не чини део заоставштине примаоца издржавања. Због тога се детаљно разматра излучење предмета уговорног располагања из наследне масе, као и правни положај законских, а нарочито нужних наследника који не могу да намире свој нужни део из располагања учињених на основу уговора о доживотном издржавању. Посебна пажња посвећује се питању потенцијалне заштите интереса нужних наследника кроз могућност побијања уговора о доживотном издржавању из различитих законских разлога. Кандидаткиња апострофира случајеве разноврсних злоупотреба које уговарачи имају на уму при закључењу овог правног посла, а посебан осврт се чини на случајеве када се закључује симуловани уговор о доживотном издржавању којим се прикрива уговор о поклону, са циљем да се из наслеђа елиминишу нужни наследници примаоца издржавања. Стога се у последњем поглављу треће главе указује на начин на који нужни наследници примаоца издржавања могу да оспоре овакав уговор и потешкоће у доказивању праве намере уговорних страна. Своје теоријске елаборације кандидаткиња је поткрепила и случајевима из судске праксе.

У четвртој глави *Дејства уговора о доживотном издржавању према повериоцима примаоца издржавања* (стр. 36–45), разматра се могући утицај закљученог уговора на правни положај и интересе поверилаца примаоца издржавања. Будући да уговорним располагањима прималац може толико да умањи своју имовину да се из ње не могу намирити његови повериоци, кандидаткиња сагледава механизме правне заштите који им стоје на располагању у таквој ситуацији. У фокусу је паулијанска тужба, као процесно средство којим се не побија уговор из неког од разлога његове правне неваљаности, већ се побијају дужникове правне радње (тј. располагања) тако да остану без дејства у мери неопходној да се намире потраживања поверилаца, док у преосталом делу располагања производе пуно правно дејство. Посебно се сагледава чињеница да се ради о теретном правном послу за чије побијање важе посебни законски услови, затим значај времена настанка потраживања и утицај савесности даваоца издржавања, нарочито ако се има у виду да се у улози даваоца често налазе лица која су блиски чланови породице примаоца издржавања, те се њихова несавесност претпоставља.

С обзиром на то да се доживотно издржавање може уговорити и у корист трећег лица, пета глава мастер рада *Дејства уговора о доживотном издржавању према бенефицијару* (стр. 46–53) посвећена је правном положају лица које није уговорна страна али је уживалац издржавања. Лице које уговара корист за треће лице означава се као стипулант, давалац издржавања као промитент, док се треће лице у чију је корист издржавање уговорено означава као корисник издржавања, односно бенефицијар. Кандидаткиња најпре дефинише појам бенефицијара, а потом подробно сагледава његову правну позицију, дискутујући о овлашћењима која бенефицијар има да би заштитио своје интересе, и о тренутку када та овлашћења може да реализује. Поред непосредног захтева

за испуњење обавезе, правни положај бенефицијара заштићен је и одређеним овлашћењима у погледу раскида уговора и обезбеђења његовог права након смрти стипуланта. Нека од питања којима се ауторка у раду бави јесу и тренутак стицања права на раскид уговора у случају постојања два стипуланта, обим дејства раскида, који зависи од тренутка преноса права на промитента, као и могућност споразумног раскида уговора и његова дејства на бенефицијара. О свим овим питањима кандидаткиња износи своје мишљење и даје ваљану аргументацију за изнете ставове.

Прималац издржавања, код именованог уговора, задржава власништво над непокретностима које су предмет уговорног располагања све до своје смрти. Стога, може се догодити да након закључења уговора о доживотном издржавању прималац издржавања неким теретним или добротним правним послом располаже истом непокретношћу. Шеста глава рада која је насловљена *Дејства уговора о доживотном издржавању према каснијим стицаоцима права својине на непокретности која је предмет уговорног располагања* (стр. 53–60), бави се сукобом правних основа у случају вишеструког располагања истом некретношћу на основу два уговора о доживотном издржавању, односно на основу уговора о доживотном издржавању с једне и уговора о продаји, поклону или на основу завештања, с друге стране. Кандидаткиња све потенцијалне сукобе правних основа детаљно анализира и износи критеријуме за које сматра да треба да буду примењени како би се утврдило право којег стицаоца је јаче, а који се разликују у зависности од правног посла којим је прималац издржавања доцније располагао непокретношћу. Констатује се да забележба уговора о доживотном издржавању чини раније располагање јавно доступним и утиче на оцену савесности каснијег стицаоца, док њено одсуство само по себи не значи да је он савестан, већ се морају ценити фактичко стање и друге околности конкретног случаја. Кандидаткиња истиче да не постоји јединствено решење за овакве сукобе правних основа и сматра да би правила за њихово разрешење требало нормативно уредити.

Приликом обраде теме мастер рада, кандидаткиња је спровела и емпиријско истраживање. Резултати до којих је дошла садржани су у седмој глави завршног рада, чији је наслов *Резултати истраживања судске праксе на подручју Апелационог суда у Нишу* (стр. 60–66). Истраживање је обухватило шестогодишњи временски период, од 1. јануара 2020. године до 31. децембра 2025. године и сагледане су одлуке у поступцима вођеним поводом уговора о доживотном издржавању из праксе Апелационог суда у Нишу и основних судова са подручја његове надлежности, са посебним освртом на спорове који се односе на раскид уговора и оспоравање његове пуноважности. Када је реч о случајевима пред Апелационим судом, половина их се водила по тужби за раскид уговора, а половина по тужбама за поништај, односно утврђивање ништавости уговора. Подаци основних судова који су могли да издвоје структуру предмета показују да су спорови ради раскида у већем броју тих судова били бројнији од спорова поводом пуноважности уговора али се наводи да не би било оправдано извести закључак да су уговори о доживотном издржавању у великом броју случајева неправилно закључивани или извршавани, јер је

значајан број поступака окончан повлачењем тужбе, признањем тужбеног захтева, судским поравнањем, прекидом или на други начин без мериторног одлучивања након потпуног расправљања спорног односа.

У *Закључним разматрањима* (стр. 67–70), кандидаткиња је представила најзначајније резултате свог истраживања о дејствима уговора о доживотном издржавању у односима међу уговарачима, као и према бенефицијару и трећим лицима, указала на најчешће спорне аспекте судске праксе, заузела ставове о појединим питањима која изазивају дилеме и изнела предлоге за унапређење одређених законских решења.

ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ

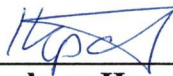
Комисија за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада констатује да је завршни мастер рад „**Дејства уговора о доживотном издржавању у праву Републике Србије**“, кандидаткиње **Исидоре Миленковић**, резултат њеног самосталног научног рада, написан на темељу спроведеног теоријског истраживања коришћењем адекватног обима библиографских јединица, те да су у раду изнети резултати емпиријског истраживања и анализирана релевантна судска пракса судова у Републици Србији. Тема рада је увек актуелна због значаја који уговор о доживотном издржавању има у пракси и бројних дејстава која производи, а критичка анализа законских решења, доктринарних ставова и становишта које су судови заузимали у бројним случајевима представља допринос науци.

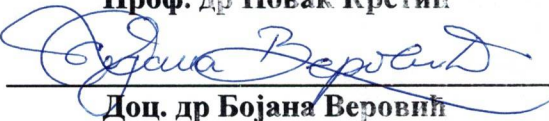
Комисија закључује да су испуњени услови из чл. 35 Правилника о мастер академским студијама права Правног факултета Универзитета у Нишу и сматра да је завршни мастер рад „**Дејства уговора о доживотном издржавању у праву Републике Србије**“, кандидаткиње **Исидоре Миленковић**, подобан за јавну одбрану те предлаже Катедри за грађанскоправне науке да усвоји Извештај о оцени мастер рада и његовој подобности за јавну одбрану.

У Нишу, 12. октобра 2026.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Проф. др Наташа Стојановић

Проф. др Новак Крстић

Доц. др Бојана Веровић